

ผลการสังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านอาชีพการทำสวนทุเรียน

ในการสังเคราะห์ภาพรวมของกระบวนการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านอาชีพการทำสวนทุเรียนนี้ คณะกรรมการฯได้นำข้อมูลสำเร็จของผู้ให้ข้อมูลเจ้าลีกทั้ง 15 ราย มาพิจารณาแล้วสังเคราะห์เป็นภาพรวมใน 4 ประเด็นคือ

1. ข้อมูลส่วนตัวของผู้ให้ข้อมูลเจ้าลีกด้านการทำสวนทุเรียน
2. ข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพการทำสวนทุเรียน
3. วิธีการรับการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการประกอบอาชีพ
4. การถ่ายทอดความรู้ในการประกอบอาชีพให้ผู้อื่น

โดยมีรายละเอียดของการสังเคราะห์ภาพรวมในแต่ละประเด็นดังนี้

#### 1. ข้อมูลส่วนตัวของผู้ให้ข้อมูลเจ้าลีกด้านการทำสวนทุเรียน

ผู้ที่ให้ข้อมูลเจ้าลีกในการประกอบอาชีพการทำสวนทุเรียนมีทั้งหมด 15 ราย เป็นชาย 11 ราย หญิง 4 ราย ชาย 1 ใน 11 รายนั้นเป็นผู้อนุรักษ์การทำสวนทุเรียนบนทบูรี 1 ราย คือ พระพิศาลธรรมพาที เจ้าอาวาสวัด สวนแก้ว ผู้ให้ข้อมูลเจ้าลีกในการประกอบอาชีพการทำสวนทุเรียนทั้งหมด มีอายุตั้งแต่ 44 ปี ถึง 75 ปี แบ่งตามกลุ่มอายุได้ดังนี้ อายุ 40-50 ปี 1 คน อายุ 50-60 ปี 1 คน อายุ 60-70 ปี 7 คน อายุ 70-80 ปี 6 คน ระดับการศึกษาจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 8 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 2 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 1 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีจำนวน 1 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1 คน และระดับปวช. จำนวน 1 คน และพระภิกษุ 1 รูป เป็นผู้อยู่ในพื้นที่ 6 ตำบล 4 อำเภอ ได้แก่ ตำบลไทรน้ำ ตำบลบางรักน้อย ตำบลบางกร่าง อำเภอเมือง ตำบลเกาะเกร็ด อำเภอปากเกร็ด ตำบลบางเลน อำเภอบางใหญ่ และตำบลบางขุนกอง อำเภอบางกรวย ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันว่าเป็นครอบครัวเกษตรกรทำสวนหรือทำนามาก่อน โดยเมื่อเด็ก ๆ เดินตามพ่อแม่ไปสวนช่วยพ่อแม่ รถน้ำ แล้วต่อมาก็เป็นเจ้าของสวนเอง และมีบางรายที่ไม่ได้เป็นชาวบ้านทบูรีมาแต่กำเนิด แต่ก็มีภราดร์ที่มีอาชีพทำสวนมาตั้งแต่บรรพบุรุษ ทุกคนประกอบอาชีพในที่ดินของตนเองที่มีตั้งแต่ 2 ไร่ จนถึง 20 ไร่ และผู้ให้ข้อมูลเจ้าลีกส่วนใหญ่ มีพ่อแม่บุญญา ตา ยาย มีอาชีพทำสวน

ผู้ให้ข้อมูลเจ้าลีกส่วนใหญ่มีความภาคภูมิใจที่ได้มีอาชีพทำสวนทุเรียน และสามารถเลี้ยงครอบครัวมาได้ สามารถส่งเสียงเลี้ยงดูบุตรหลานให้ได้เรียนเท่าที่ความสามารถจะอำนวย ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษา ระดับปฐมฐานต่อและทำงานรับราชการ

#### 2. ข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพการทำสวนทุเรียน

ในการประกอบอาชีพนี้ ผู้ให้ข้อมูลเจ้าลีกทุกคนมีที่ดินทำสวนเป็นของตนเอง ปลูกทุเรียน และมีผลอื่น ๆ ร่วมด้วย ในด้านการลงทุนและรายได้ ผู้ให้ข้อมูลเจ้าลีกส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการลงทุน คือ การด้วยหน้า садเจน ตัดผล และการซื้อกิงพันธุ์ เงินลงทุนอย่างอื่นก็เป็นค่าป้าย ซึ่งสวนใหญ่จะใช้ป้ายซึ่งภาพ

และมูลสัตว์ (มูลค้างคา) ใช้ปุ๋ยเคมีน้อยมาก สวนทุเรียนส่วนใหญ่สามารถป้องกันน้ำท่วมครั้งสำคัญได้แต่ต้องลงทุนทำเขื่อนระบายน้ำมาก และมีแนวคิดว่าควรอนุรักษ์สวนทุเรียนนนท์ไว้ให้คนรุ่นหลังได้รู้

ผู้ให้ข้อมูลเจ้าลีกจำนวน 5 ราย ได้เคยไปดูงานด้านการปลูกทุเรียนของจังหวัดอื่นๆ เช่น จังหวัดรำ邦 ระยอง นครนายก และศรีสะเกษ มี 1 ราย ที่ไปดูงานด้านเกษตรที่ประเทศไทยและรัฐประชานจีนแล้วได้นำวิธีการมาประยุกต์ใช้ในการทำสวนทุเรียน คือ นางสาว ทศนีย์เวช และเคยได้ก่อพันธุ์ทุเรียนนนท์แก่เกษตรกรที่จังหวัดศรีสะเกษไปปลูกต่อ

### **วิธีการประกอบอาชีพทำสวนทุเรียน**

ผู้ให้ข้อมูลเจ้าลีกทุกคนกล่าวว่า การทำสวนทุเรียนนนท์มีวิธีการเฉพาะ เริ่มจากการเตรียมกิงพันธุ์ การยกโภค การปลูกต้นทองหลางเพื่อให้ร่มเงา และให้ปุ๋ยแก่ต้นทุเรียน การทำรากรอบโคนต้นทุเรียนเพื่อมีให้รากต้นไม้มีอิ่มมาเยี่ยงอาหาร การจัดราบทุเรียน ให้แพร่อบด้านเพื่อยืดต้นให้แข็งแรง การดูแลวนน้ำอย่างเหมาะสม โดยสังเกตจากดอกที่ออก การดูแลไม่ให้มีน้ำท่วมซึ้ง จากกรณีน้ำท่วมในบางปี การดูแลป้องกันแมลง ปลวก และกระอกไม่ให้กัดกินต้นทุเรียน การใช้ปุ๋ยธรรมชาติมากกว่าปุ๋ยเคมี โดยการสดเล่นจากห้องร่องสวน ซึ่งมีใบทองหลางที่ตกลงไปเป็นปุ๋ยอย่างดี มีการคัดผลโดยสังเกตจากผลทุเรียน เป็นผลๆ โดยการปืนฉีนไปดู เมื่อผลแก่จึงตัดลงมาที่ละลูก มิได้ตัดยกต้นหรือยกสวน เมื่อตัดทุเรียนลงมาแล้วจะมีผู้มารับซื้อถึงสวนทุเรียน บางครั้งก็มีผู้จองไว้ ส่วนมากเป็นการซื้อไปฝากผู้ใหญ่ หรือซื้อไปขายต่อมากกว่ารับประทานเอง มีบางสวนที่สามารถทำทุเรียนทวยได้ จะทำให้ได้ราคาดีมากกว่าทุเรียนปี การจำหน่ายทุเรียนคิดราคาเป็นผล ไม่ได้ซึ่งน้ำหนักเหมือนทุเรียนจากจังหวัดอื่นๆ เช่น จังหวัดรำ邦 ระยอง

### **3. การรับการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการประกอบอาชีพการทำสวนทุเรียน**

ผู้ให้ข้อมูลเจ้าลีกสวนใหญ่รับการเรียนรู้วิธีการทำสวนทุเรียนมาตั้งแต่เด็ก โดยการเดินตามพ่อ แม่ไปสวนทุเรียนก่อน เพราะเป็นอาชีพของบรรพบุรุษ พ่อแม่ให้ช่วยหยอดจับ ทำให้ดูแล้วให้ลองทำเอง จนคิดว่าทำได้เองจึงปล่อยให้ทำเอง และเริ่มเรียนรู้และทำสวนได้เองเมื่ออายุประมาณ 11-16 ปี ได้แก่ นายผัน แจ่มสอน ร.ต.สมทรง อุดย์สุก น.ส.จินดา โชติมูล นางลินจี้ คงคำ นายศิริ ศาสตร์มูล นางสาว ทศนีย์เวช และนายแสง นาคนาค

### **ผลที่ได้จากการเรียนรู้**

ผู้ให้ข้อมูลเจ้าลีก ได้เรียนรู้วิธีการทำสวนทุเรียนมาตั้งแต่เป็นเด็กอายุก่อน 10 ขวบ เริ่มทำสวนได้เองเมื่ออายุ 11-12 ปี และมีสวนทุเรียนเป็นของตนเอง โดยเป็นมรดกที่พ่อแม่ยกให้ และทำต่อเนื่องมา เมื่อโตเป็นผู้ใหญ่ซึ่งที่ดินทำสวนเพิ่มเติม ได้แก่ นายศิริ ศาสตร์มูล ซึ่งที่นาเพื่อมาทำเป็นสวน บางคนได้รับที่นามาให้ทำกินเพื่อความยากจน ได้แก่ นายบุญรอด ผ่องผاد ห้งสองคนลงมือชุดร่องสวน ยกคันสวนด้วยตนเอง และทำสวนทุเรียนเรื่อยมา การเรียนรู้การทำสวนทุเรียนส่วนใหญ่เป็นวิธีการสังเกต การลงมือทำ โดยมีพ่อแม่ และผู้ใหญ่เป็นผู้แนะนำ โดยให้ช่วยงานตั้งแต่ยังเด็ก การเรียนรู้แบบ “ครูพักลักษณะ” และ “การลองผิดลองถูก” จากประสบการณ์ที่แต่ละคนสั่งสมมาเอง โดยมีความคิดว่า “ผิดก็เป็นครู ถูกก็

เป็นครู " และจดจำไว้เพื่อนำไปใช้ต่อเมื่อได้ผลแล้ว ส่วนใหญ่การเรียนรู้ที่ได้รับมาไม่มีการถ่ายทอดอย่างเป็นระบบ ไม่มีการเตรียมเนื้อหาที่จะเรียน ประสบการณ์ที่ได้มา จึงเป็นเรื่องของความเชื่อใจใน การเรียนรู้ ด้วยตนเองเป็นหลัก

### **ภูมิปัญญาและปัจจัยที่ก่อให้เกิดภูมิปัญญา**

วิธีการปลูกทุเรียนนั้นทบุรีในทุกตำบลและอำเภอ ของผู้ให้ข้อมูลเจ้าลีก พบร่วมวิธีการเดียวกัน ซึ่งเป็นวิธีการที่ได้รับมาจากบรรพบุรุษ ปู่ ย่า ตา ยาย ได้แก่ การยกโคล กการปลูกต้นทองหลาง การจัดวางการทำกรอบโคนต้น และภูมิปัญญาที่ผู้ให้ข้อมูลเจ้าลีก บางคนคันพับเพิ่มเติม เช่น การสูบตอกกิง ทุเรียนกับตอต้นทองหลาง การขุดป่าใกล้บริเวณที่จะปลูกทุเรียน เพื่อให้ใบทองหลางร่วงหล่นลงไป และปลูกทุเรียนไว้ใกล้ขอบป่า ก็เสริม่อนการยกโคลเมื่อปลูกกิงทุเรียนใหม่ การขุดป่าจะช่วยให้รากต้นทุเรียนดูดอาหารจากบ่อได้ด้วย การใช้ปุ๋ยชี้ค้างคาวเพราะมืออาหารที่ต้นทุเรียนชอบ nokhenoi ไปจากการสดเล่น 2 ปี ครั้ง เพื่อนำเสนอมีปุ๋ยจากใบทองหลางขึ้นมาไปที่โคนต้นทุเรียนด้วย ผู้ให้ข้อมูลเจ้าลีกส่วนใหญ่บอกว่า ทุเรียนนั้นมีรสชาติดี เพราะดินเป็นดินเหนียวที่มีความสมบูรณ์ และวิธีการดูแลสวนทุเรียนที่มีลักษณะเฉพาะแตกต่างจากทุเรียนที่ปลูกที่อื่น มีผู้ให้ข้อมูลเจ้าลีก บางรายกล่าวว่า การปลูกทุเรียนต้องดูแลเหมือนเลี้ยงลูกเล็ก ต้องดูแลเอาใจใส่ตลอดอย่างดี ต้องเข้าใจทุเรียนแต่ละพันธุ์ที่มีระยะออกดอก ตัดลูกและผลแก่ได้ที่แตกต่างกัน ซึ่งทำให้ทุเรียนต้องการน้ำแตกต่างกันในแต่ละช่วงเวลาด้วย

นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ข้อมูลเจ้าลีกบางรายที่ทดลองปลูกทุเรียนแฟนซี คือ 1 ต้น มี 2 พันธุ์ เป็นผลสำเร็จ ซึ่งเกิดจากการเรียนรู้ด้วยตนเอง และมีแนวคิดจัดการแบบผสมผสาน ริเริ่มให้มีสวนทุเรียนอนุรักษ์ เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของจังหวัดนนทบุรี ซึ่งเป็นอีกภูมิปัญญาหนึ่งของพยากรณ์อนุรักษ์การทำสวนทุเรียนนั้นที่ได้

ผู้ให้ข้อมูลเจ้าลีกจำนวน 3 ราย ที่เคยได้รับรางวัลในการประกวดอาชีพการทำสวน คือ นางไสว ทัศนีย์เวช ได้รับโล่จากการนำทุเรียนไปประกวด นายแสงวิทยา นาคนาค ชนการประกวดทุเรียนประจำปี พ.ศ. 2531 และเคยนำทุเรียนในสวนของตนเองไปทูลเกล้าฯ ถวายสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และได้รับเลือกให้เป็นเกษตรกรเมืองนนท์คุณเก่งเมื่อปี พ.ศ. 2545 นายผัน แจ่มสอน เคยได้รับรางวัลชมเชยทุเรียนประจำปี พ.ศ. 2528-2529

#### **4. การถ่ายทอดความรู้ในการประกวดอาชีพให้ผู้อื่น**

ผู้ให้ข้อมูลเจ้าลีกส่วนใหญ่ไม่ได้สอน หรือถ่ายทอดวิธีการปลูกทุเรียนให้ผู้อื่น โดยเฉพาะภายในครอบครัว เพราะส่วนใหญ่คุณในครอบครัวไม่มีผู้ใดจะประกวดอาชีพทำสวนทุเรียนต่อ มีเพียงนายผัน แจ่มสอน ที่สอนให้หลานอายุ 8 ขวบ ซึ่งเป็นคนในครอบครัว มีนางไสว ทัศนีย์เวช ที่สอนลูกจ้างที่จ้างมาช่วยทำสวน และมีบางรายที่เป็นแหล่งศึกษาดูงานของสถาบันที่มีการเรียนการสอนด้านเกษตร เช่น นายศิริศาสตร์มูล สวนนางไสว ทัศนีย์เวช และสวน จ.ส.อ. สมพงษ์ สกุลติดชัย ที่มีหน่วยงานสถาบันการศึกษาและ

## สื่อมวลชนเข้ามาศึกษาดูงาน และทำรายการโทรทัศน์ และบทสัมภาษณ์ตีพิมพ์เผยแพร่ในนิตยสารด้านการเกษตรด้วย

การถ่ายทอดต่อ ส่วนใหญ่ผู้ให้ข้อมูลจะเลือกเล่าว่า ทำโดยการอธิบายและให้มาดูที่สวน การทำให้ดู และการตอบข้อซักถามตามที่มีผู้สอบถาม โดยที่ที่ดินในจังหวัดนนทบุรีปัจจุบันมีราคาแพงและเหมาะสมแก่การทำบ้านจัดสรร และมีผู้ซื้อที่ดินเพื่อทำธุรกิจบ้านจัดสรรมาก ผู้ให้ข้อมูลจะเลือกทุกคนจึงบอกว่าอย่างให้สวนทุเรียนนั้นยังคงดำเนินอยู่ต่อไป ให้รุ่นลูกรุ่นหลานได้รู้จัก มีบางคนจะบุกบุกหลอกหานานไว้ว่าไม่ให้ขายสวนทุเรียน แต่ก็ทำใจบ้างว่าถ้าผู้ให้ข้อมูลจะเลือกล่วงลับไปแล้ว ลูกหานจะขายก็สุดแท้เต็ม เนื่องจาก มีผู้ให้ข้อมูลจะเลือกบางรายที่พยายามทำสวนทุเรียนเป็นสวนอนุรักษ์ และทำเป็นแหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้สวนทุเรียนยังคงอยู่ต่อไป และมีบางรายมีความคิดว่า ถ้าชาวบ้านนนทบุรีปลูกทุเรียนกันบ้านละต้น ทุเรียนนั้นก็จะไม่หมดไป

การถ่ายทอดต่อโดยทำเป็นสวนอนุรักษ์ เป็นแนวคิดที่ผู้ให้ข้อมูลจะเลือกอย่างน้อย 4 ราย คิดเห็นตรงกัน ได้แก่ 1) พระพิศาลดธรรมพาที เจ้าอาวาสวัดสวนแก้ว ที่มีดำริและกำลังเริ่มปลูกทุเรียนในบริเวณที่ดินของวัด โดยนำพันธุ์ทุเรียนจากอุตตรดิตถ์ ที่ว่ากันว่ารสชาติอร่อยที่สุดมาปลูก (พันธุ์หลงลับแล และหลิวลับแล) และปลูกทุเรียนสายพันธุ์ดังเดิมของนนทบุรีอีก 28 สายพันธุ์ 2) นางสาว ทัศนียะเวช และ 3) นายแสวง นาคนาค เกษตรกรเจ้าของสวนทุเรียน ซึ่งเป็นพื้นของกัน ร่วมกันจัดทำศูนย์ท่องเที่ยวเชิงเกษตรของจังหวัดนนทบุรี และ 4) จ.ส.อ. สมพงษ์ ศกุลดิษฐ์ เจ้าของสวนทุเรียนเพียงรายเดียวที่เหลืออยู่ในอำเภอกรวย ได้ให้ความร่วมมือแก่ทางราชการจังหวัดนนทบุรี เพื่อจัดทำสวนเป็นศูนย์อนุรักษ์ทุเรียนนั้นด้วย

อนึ่ง ภาพรวมของกระบวนการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านอาชีพการทำสวนทุเรียนนี้ ผู้วิจัยได้ให้แนวคิดและนำทีมถ่ายทำรายการโทรทัศน์ของสำนักเทคโนโลยีการศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชไปถ่ายทำที่สถานที่จริงของเจ้าของภูมิปัญญาซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลจะเลือกเพื่อทำเป็นรายการออกอากาศบริการทางวิชาการแก่สังคม และบันทึกไว้ในวีดีโอ (ภาคผนวกที่ 3)

## ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านอาชีพการทำเครื่องปั้นดินเผา

ผู้ให้ข้อมูลจะเลือกในด้านการทำเครื่องปั้นดินเผา มีกระบวนการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับอาชีพในด้านข้อมูลส่วนตัว การเรียนรู้ที่ได้รับเพื่อการประกอบอาชีพ และการถ่ายทอดการทำเรียนรู้ให้ผู้อื่น ดังแสดงในตารางที่ 2